

Raadpleging van het middenveld in het kader van het Belgische voorzitterschap 2010

« België, Europa en de Financiële Crisis : welke economische en sociale gevolgen ? »

**Seminar van 2 maart 2009 - Egmontpaleis
Kleine Zavel, 1000 Brussel**

De Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking en het EGMONT Instituut – Koninklijk Instituut voor Internationale Betrekkingen hebben het genoegen u uit te nodigen om deel te nemen aan het seminarie over « *België, Europa en de Financiële Crisis: welke economische en sociale gevolgen?* » dat zal doorgaan op 2 maart 2009.

Dit evenement maakt deel uit van een raadplegingscyclus van het Belgische maatschappelijk middenveld dat als doel heeft verschillende Europese thema's uit te diepen in het kader van de voorbereiding van het Belgisch voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie in het tweede semester van 2010.

Verschillende vertegenwoordigers van het Belgisch maatschappelijk middenveld zullen over deze thema's van gedachten wisselen tijdens volgende twee sessies: **Sessie 1** – De disfuncties van het financiële systeem: oorzaken, evolutie, en aanpassingen ; **Sessie 2** – Welke antwoorden kunnen België en Europa bieden op de economische en sociale gevolgen van de financiële crisis? Elk thema zal kort ingeleid worden door een expert en wordt gevolgd door een interactief debat met de deelnemers.

- Programma -

- 13.00-13.30 Onthaal
- 13.30-13.45 Welkomstwoord en openingsrede door Dhr. Olivier Chastel, Staatssecretaris voor Buitenlandse Zaken, belast met de voorbereiding van het Belgische voorzitterschap van de Raad van de Europese Unie in het tweede semester van 2010.
- 13.45-15.45 Sessie 1 – De disfuncties van het financiële systeem : oorzaken, evolutie, en aanpassingen**
Inleiding: Professor Serge Wibaut (FUSL) (tbc) & Franciscus Godts (Directeur - FOD Financiën)
Interactief debat tussen de deelnemers
- 15.45-16.15 Koffiepauze
- 16.15-18.15 Sessie 2 – Welke antwoorden kunnen België en Europa bieden op de economische en sociale gevolgen van de financiële crisis ?**
Inleiding: Professor Paul De Grauwe (KU Leuven) & Daniel Gros (Directeur – CEPS)
Interactief debat tussen de deelnemers
- 18.15-18.30 Conclusie - Raf Van Hellemont (Algemeen Directeur EGMONT)

- Oriënterende nota en vragen om de debatten op dreef te brengen -

Sessie 1 – De disfuncties van het financiële systeem: oorzaken, evolutie, en aanpassingen

De huidige financiële crisis lijkt een van de ergste mondiale crisissen sinds de jaren '30. Door de omvang en de brutaliteit van deze crisis worden talrijke componenten van het financiële systeem in vraag gesteld. Verschillende grote financiële instellingen zijn in de loop van 2008 ingestort, terwijl andere door overheidsinterventies van het faillissement gespaard zijn gebleven. Dit noopt ons tot een reflectie over een herziening van het internationale financiële systeem om te vermijden dat een dergelijk fenomeen zich herhaalt. Deze denkoefening zou op mondiaal vlak nagestreefd moeten worden.

Hoe kunnen de Europese Unie en de lidstaten hun krachten bundelen om het hoofd te bieden aan de crisis en het vertrouwen in de financiële markten te herstellen? Welke rol moet de EU spelen bij het beheer van het economische en financiële systeem? Welke maatregelen inzake regulering en beheer zijn noodzakelijk voor de voorbereiding/verzekering van economische en financiële stabiliteit in de toekomst?

Sessie 2 – Welk(e) antwoord(en) kunnen België en Europa bieden in het licht van de economische en sociale gevolgen van de financiële crisis?

De disfuncties van het financiële systeem hebben een wereldwijde economische recessiegolf veroorzaakt. Binnen de Europese Unie en haar lidstaten werden maatregelen genomen om de antwoorden op deze crisis op elkaar af te stemmen. De Europese Raad heeft in december 2008 een relanceplan ter waarde van 200 miljard euro goedgekeurd. De Europese Commissie coördineert dit plan om een coherent geheel te waarborgen.

Welke zijn de prioriteiten van dit relanceplan en hoe kunnen we ons ervan verzekeren dat elke lidstaat efficiënte maatregelen zal goedkeuren die zowel haar eigen burgers als de rest van de Unie ten goede komen? Zal de coördinerende rol van de EU volstaan of zijn hardere maatregelen en meer dwingende methodes aangewezen voor de lidstaten?

Het relanceplan, dat deels een antwoord biedt in de huidige crisis, gaat samen met de noodzaak de onmisbare structurele hervormingen verder door te voeren zodat de Europese Unie ook in de toekomst een belangrijke economische en sociale rol kan spelen.

In welke mate zal het relanceplan de reeds ingezette hervormingen in het kader van de groei en de werkgelegenheid versterken? Welke andere initiatieven kunnen overwogen worden om de groei weer op gang te brengen? Welke implicaties heeft de financiële crisis voor het Europese sociaal model? Welke gevolgen zullen de goedgekeurde maatregelen op lange termijn hebben voor de overheidsfinanciën?